

Een show van twee uur, met een opmerkelijke toegift: comedian Steven Mahieu is weer in bloedvorm ★★★★★

Een burn-out hield comedian *Steven Mahieu* twee jaar van het podium. In zijn nieuwe show *Stabieler* is hij de energieboom die we al die tijd hebben gemist.

Op 14 november 2023, luttele dagen voor de première van *Stabieler*, annuleerde *Steven Mahieu* zijn hele tournee. Hij had de oranje lichtjes op het dashboard genegeerd, schreef hij toen.

Bijna twee jaar later hebben de waarschuwinglampjes weer plaatsgeruimd voor theaterspots. *Stabieler* heet nu *Stabieler*, er liggen alleen al voor dit seizoen nog veertig voorstellingen in het verschiet, *Mahieu* barst bijna uit zijn mouwloze vest van de goesting en voor de merchandising van de tournee die er nooit kwam, is een oplossing gevonden. Graag cash betalen, lacht hij, “want mijn psychiater is het beu dat ik hem betaal in pulls”.

In wat volgt, is *Mahieu*, alias Arne uit *Chantal*, twee uur lang in bloedvorm. Hij is wat de Britten een *act-out comedian* noemen en schetst de hele tijd situaties om er dan zelf de hoofdrol in weg te kapen. Met grote gebaren en veel geroep zet hij een overspannen jeugdtrainer neer, maar het typetje van de gladde coach met Jezus-haar en hijgerig tongetje gaat hem minstens even goed af.

Hier staat niet alleen een acteur, maar ook een begenadigd verteller, die de kijker inzichten geeft in zijn burn-out zonder hem zomaar een verslag op te lepelen. De druk van buitenaf, de terreur van zijn smartphone, een afwezige vader: ze hebben allemaal hun rol gespeeld, maar doordat *Mahieu* die factoren door elkaar behandelt, ontstaat een genuanceerd beeld van wat hij de voorbije jaren heeft doorgemaakt en nodigt hij ons uit om zelf lijntjes te leggen.

Waarom de bezwaarde geest net een ondergelopen kelder is, en waarom iemand met een burn-out géén kanarie in eender welke koolmijn is, moet u zelf maar gaan uitzoeken. Voor nu moet u het doen met de gedachte dat die twee metaforen een uitstekend einde waren geweest voor *Stabieler*.

Mahieu schenkt ons na het slotapplaus echter nog een toegift. Het heerlijk geschifte verhaal over lama's en Torhout-Werchter draagt niet bij aan het grote plan van de show, maar wel aan het gevoel waarmee je de zaal verlaat. Je denkt niet aan de peinzende man en zijn schriftje vol trauma's, wel aan een over het podium banjerende komiek met een gul lachend publiek voor zich, die met een smile van oor tot oor bewijst dat hij de liefde voor zichzelf en zijn vak weer gevonden heeft. Mahieutje *is back*, en hoe.

Gezien op 1/11 in De Leest, Izegem. Meer speeldata op stevenmahieu.be.

(De Morgen, 04.11.2025)